

Tu B'Av
The Jewish Dating Day

Talmud Taanit 26b

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיו"כ שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו כל הכלים טעונין טבילה

The mishna cites a passage that concludes its discussion of the month of Av, as well as the entire tractate of *Ta'anit*, on a positive note. **Rabban Shimon ben Gamliel said: There were no days as joyous for the Jewish people as the fifteenth of Av and as Yom Kippur, as on them the daughters of Jerusalem would go out in white clothes, which each woman borrowed from another. Why were they borrowed? They did this so as not to embarrass one who did not have her own white garments. All the garments that the women borrowed require immersion, as those who previously wore them might have been ritually impure.**

ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך אל תתן עיניך בנוי תן עיניך במשפחה (משלי לא, ל) שקר החן

והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל ואומר (משלי לא, לא) תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים
מעשיה

And the daughters of Jerusalem would go out and dance in the vineyards. And what would they say? Young man, please lift up your eyes and see what you choose for yourself for a wife. Do not set your eyes toward beauty, but set your eyes toward a good family, as the verse states: “Grace is deceitful and beauty is vain, but a woman who fears the Lord, she shall be praised” (Proverbs 31:30), and it further says: “Give her the fruit of her hands, and let her works praise her in the gates” (Proverbs 31:31).

וכן הוא אומר (שיר השירים ג, יא) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו
ביום חתונתו וביום שמחת לבו ביום חתונתו זה מתן תורה וביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש
:שיבנה במהרה בימינו

And similarly, it says in another verse: “Go forth, daughters of Zion, and gaze upon King Solomon, upon the crown with which his mother crowned him on the day of his wedding, and on the day of the gladness of his heart” (Song of Songs 3:11). This verse is explained as an allusion to special days: “On the day of his wedding”; this is the giving of the Torah through the second set of tablets on Yom Kippur. The name King Solomon in this context, which also means king of peace, is interpreted as a reference to God. “And on the day of the gladness of his heart”; this is the building of the Temple, may it be rebuilt speedily in our days.

Gemara on the ceremony

שבהן בנות ירושלים כו': ת"ר בת מלך שואלת מבת כהן גדול בת כהן גדול מבת סגן ובת סגן מבת משוח מלחמה ובת משוח מלחמה מבת כהן הדיוט וכל ישראל שואלין זה מזה כדי שלא יתבייש את מי שאין לו:

§ The mishna taught: **As on them the daughters of Jerusalem** would go out in white clothes, and on the fifteenth of Av they would go out to the vineyards and dance. **The Sages taught** this tradition in greater detail: **The daughter of the king borrows white garments from the daughter of the High Priest; the daughter of the High Priest borrows from the daughter of the deputy High Priest; the daughter of the deputy High Priest borrows from the daughter of the priest anointed for war, i.e., the priest who would read verses of Torah and address the army as they prepared for battle; the daughter of the priest anointed for war borrows from the daughter of a common priest; and all the Jewish people borrow from each other.** Why would they all borrow garments? They did this **so as not to embarrass one who did not have** her own white garments.

מיוחסות שבהן היו אומרות בחור וכו': תנו רבנן יפיפיות שבהן מה היו אומרות תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא ליופי מיוחסות שבהן מה היו אומרות תנו עיניכם למשפחה לפי שאין האשה אלא לבנים מכוערות שבהם מה היו אומרות קחו מקחכם לשום שמים ובלבד שתעטרונו בזהובים

It is taught that **those** women **of distinguished lineage among them would say: Young man**, please lift up your eyes and see what you choose for a wife. **The Sages taught** this practice in greater detail in a *baraita*: **What would the beautiful women among them say? Set your eyes toward beauty, as a wife is only for her beauty. What would those of distinguished lineage among them say? Set your eyes toward family, as a wife is only for children**, and the children of a wife from a distinguished family will inherit her lineage. **What would the ugly ones among them say? Acquire your purchase for the sake of Heaven, provided that you adorn us with golden jewelry** after our marriage to beautify us.

Maharshal from Kol Bo (13th cent. Provence)

וּכְתוּב שֵׁם בַּסֵּפֶר כָּל בּוֹ וַיֵּשׁ תִּמְהִינַן אִיךָ הִיָּה טוֹב הַמְּנַהֵג הַזֶּה בְּעֵינֵי הַחֲכָמִים שִׁיחַטְפוּ אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְחָס וְשָׁלוֹם
דוֹמָה כְּאִילוּ הָיוּ בְּנוֹת הַפֶּקֶר וְאִין זֶה תִּימָה כִּי יֵשׁ לְדַעַת שְׂכָל מִי שִׁידוּ מִגַּעַת לְהַשִּׂיא בְּתוֹ שֵׁם לֹא הִיָּה שׁוֹלְחָה
שֵׁם שֵׁם הִיָּתָה קֶטְנָה מֵהַ תּוֹעִיל חֲטִיפְתּוֹ הָרִי אֵינָה מִקּוֹדֶשֶׁת בְּלִתִּי דַעַת אֲבִיָּה וְאִם הִיָּתָה נְעֵרָה אוֹ בּוֹגֶרֶת אִם
חֹשֶׁשׁ לְזֶה לֹא יִנְיַחְנָה לְצִאָתָה וְאִם יִתִּירְנָה לְצִאָתָה יִזְהִירְנָה שְׁלֹא לְהַתְקַדֵּשׁ אֲלֵא לְהַגּוֹן לָהּ וְהַדְּבַר יִדּוּעַ שֵׁם אֵינָה
מִתְקַדֶּשֶׁת אֲלֵא לְדַעַתָּה אֲבָל הַמְּנַהֵג בְּשִׁבִיל הַבְּנוֹת שֵׁם יָד אֲבִיָּהֶן מִשְׁגַּת לְהַשִּׂיא אוֹתָן וְאוֹלֵי הָיוּ יוֹשְׁבֵינָן עַד
שֶׁתִּלְבִּין רֵאשֵׁן אִם לֹא ע"י הַמְּנַהֵג הַזֶּה:

Meiri

ואם היו מתרצין זה לזה מודיעים לקרוביהם אחר שחזרו ומתרצים ומתארסים וכן הוא אומר צאנה וראנה וכו' כלומר שב אל דבור המיוחסות שלא נתכונה אמו של שלמה למלכות אלא לתורה ולחכמה והוא שאמר ביום חתונתו זו תורה כלומר שכונת זווגה לא היתה אלא להעמיד בנים הגונים ולגדלם לעבודת השם והיא השמחה האמתית כמאמר גיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו:

Michtav MeEliyahu, 20th cent.

.!מי שאין לו אשה נפנה לשם". לא קרה מעולם שילך לשם מי שלא היה עומד להשתדך. רק כדי לראות. איזו קדושה וזהירות"

Maharsha

יפיפיות כו' מיוחסות כו' מכוערות שבהן כו'. כי הפעולות הם שלשה חלוקות שהם הטוב והערב והמועיל.

The good, the beautiful, the pleasant and the practical...

Gemara on the What is Tu B'Av? 30b-31 a

א"ר שמעון ב"ג לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיוה"כ: בשלמא יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה יום שניתנו בו לוחות האחרונות

§ The mishna taught that **Rabban Shimon ben Gamliel said: There were no days as happy for the Jewish people as the fifteenth of Av and as Yom Kippur.** The Gemara asks: **Granted, Yom Kippur is a day of joy because it has the elements of pardon and forgiveness,** and moreover, it is the **day on which the last pair of tablets were given.**

Theory #1

אלא ט"ו באב מאי היא אמר רב יהודה אמר שמואל יום שהותרו שבטים לבוא זה בזה

However, what is the special joy of the fifteenth of Av? Rav Yehuda said that Shmuel said: This was the **day on which the members of different tribes were permitted to enter one another's tribe,** by intermarriage. It was initially prohibited to intermarry between tribes, so as to keep each plot of land within the portion of the tribe that originally inherited it. This *halakha* was instituted by the Torah in the wake of a complaint by the relatives of the daughters of Zelophehad, who were worried that if these women married men from other tribes, the inheritance of Zelophehad would be lost from his tribe (see Numbers 36:1–12).

Rashi

שהותרו שבטים לבא זה בזה - דרחמנא אמר וכל בת יורשת נחלה וגו' (במדבר ל"ו:ט') וכתוב (שם) ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו בני ישראל ועמדו והתירו דבר זה
ב:בחמשה עשר באב:

מאי דרוש (במדבר לו, ו) זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד וגו' דבר זה לא יהא נוהג אלא בדור זה

What did they expound, in support of their conclusion that this *halakha* was no longer in effect? The verse states: **“This is the matter that the Lord has commanded concerning the daughters of Zelophehad**, saying: Let them marry whom they think best; only into the family of the tribe of their father shall they marry” (Numbers 36:5). They derived from the verse that **this matter shall be practiced only in this generation**, when Eretz Yisrael was divided among the tribes, but afterward members of different tribes were permitted to marry. On the day this barrier separating the tribes was removed, the Sages established a permanent day of rejoicing.

Theory #2

אמר רב יוסף אמר רב נחמן יום שהותר שבט בנימן לבוא בקהל שנאמר (שופטים כא, א) ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה מאי דרוש אמר רב ממנו ולא מבנינו

Rav Yosef said that Rav Nahman said: The fifteenth of Av was the **day on which the tribe of Benjamin was permitted to enter the congregation** of the Jewish people. After the tragic incident at Gibeah, for which the tribe of Benjamin was blamed, the other tribes ostracized them. They took an oath to prohibit themselves from marrying a member of the tribe of Benjamin, **as it is stated: “And the men of Israel had sworn in Mizpah, saying: None of us shall give his daughter to Benjamin as a wife”** (Judges 21:1). The Gemara asks: **What did they expound** that enabled them to dissolve this oath? **Rav said:** They understood the verse literally, as it states: **“None of us,” and not: None of our children**, i.e., the oath applied only to the generation that took the oath, not their descendants.

לבא בקהל - לישא נשים לפי שנשבעו ישראל מלהינשא להם כדכתיב בשופטים (כא):

Theory #3

(אמר) רבה בר בר חנה א"ר יוחנן יום שכלו בו מתי מדבר דאמר מר עד שלא כלו מתי מדבר לא היה דבור עם משה שנאמר (דברים ב, טז) ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות וידבר ה' אלי אלי היה הדבור

Rabba bar bar Ḥana said that Rabbi Yoḥanan said: The fifteenth of Av was the **day on which the deaths of the Jews in the wilderness ceased.** The entire generation that had left Egypt had passed away, **as the Master said:** After the sin of the spies, on account of which the Jews of that generation were sentenced to die in the wilderness, **as long as the death of the Jews in the wilderness had not ceased,** God's **speech did not come to Moses, as it is stated: "And it came to pass, when all the men of war were consumed and dead from among the people, that the Lord spoke to me, saying"**

(Deuteronomy 2:16–17). This indicates that only then, after the last member of that generation had died, was God's **speech delivered to me, i.e., Moses, but not beforehand.** When the Jews realized that the decree that God would not speak to Moses had been lifted, they established that day as a permanent day of rejoicing.

Rashi: "[the day] on which the deaths ceased in the desert" - As it was taught in a braita, all 40 years that they were in the desert, every Erev Tisha B'av, the proclaimer would go out and say: let each individual go out and dig [his grave]. And every single person would go out and dig for themselves a grave, and sleep in it, in case they would die before they had dug. And the next day, the proclaimer would go out and proclaim: let the living separate themselves from the dead. And every one who had the soul of life would rise and go out [of his grave]. And every year they would do this. And in the 40th year, they did it, and the next morning everyone stood up alive. And when they saw this, they were astonished, and they said, 'perhaps we made a mistake in calculating the month [and it is not yet Tisha B'Av].' They returned and slept in their graves each night until the 15th, and since they saw that the moon was full on Tu [B'av] and no one had died among them, they knew that the calculation of the month was in line, and that the 40 years of the decree had been completed, they established that day as a Yom Tov.

Theory #4

עולא אמר יום שביטל הושע בן אלה פרוסדיות שהושיב ירבעם בן נבט על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל
ואמר

Ulla said: The fifteenth of Av was the **day on which King Hoshea, son of Ela, canceled the guards that Jeroboam, son of Nevat, placed on the roads so that the Jews would not ascend to Jerusalem for the pilgrim Festival. And Hoshea, son of Ela, said**

ל"א א31

לאיזה שירצו יעלו

that **they may ascend to wherever they wish**, i.e., they may go to Jerusalem, Bethel, or Dan.

Theory #5

רב מתנה אמר יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה ואמר רב מתנה אותו יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה הטוב והמטיב הטוב שלא הסריחו והמטיב שנתנו לקבורה

Rav Mattana said: There was an additional salvation on this day, as it was the **day that the slain of Beitar were brought to burial**, several years after the battle at Beitar (see *Gittin* 57a). **And Rav Mattana said: On the same day that the slain of Beitar were brought to burial, they instituted the blessing: Who is good and does good, at Yavne. Who is good,** thanking God that the corpses **did not decompose** while awaiting burial, **and does good,** thanking God **that they were** ultimately **brought to burial**.

Theory #6

רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו יום שפסקו מלכרות עצים למערכה (תניא) רבי אליעזר הגדול אומר מחמשה עשר באב ואילך תשש כחה של חמה ולא היו כורתין עצים למערכה לפי שאינן יבשין

It is **Rabba and Rav Yosef who both say:** The fifteenth of Av was the **day on which they stopped chopping down trees for the arrangement** of wood that burned on the altar, **as it is taught** in a *baraita* that **Rabbi Eliezer the Great says: From the fifteenth of Av onward, the strength of the sun grows weaker, and** from this date **they would not cut** additional **wood for the arrangement, as they would not** be properly **dry,** and they would therefore be unfit for use in the Temple.

Rashi

מלכרות - לפי שהן לחין ומאותו הזמן אין כח בחמה לייבשן וחיישינן מפני התולעת לפי שעץ שיש בו תולעת פסול למערכה כדאמרינן (מדות פרק ב' משנה ה'):

אמר רב מנשיא וקרו ליה יום תבר מגל מכאן ואילך דמוסיף יוסיף ודלא מוסיף (יאסף) (תני רב יוסף) מאי יאסף אמר רב יוסף
תקבריה אימיה:

Rav Menashya said: And they called the fifteenth of Av the **day of the breaking of the scythe**, as from this date onward no more trees were cut down, and therefore it was a celebration for the trees. The Gemara adds: **From** the fifteenth of **Av onward**, when the days begin to shorten, **one who adds** to his nightly Torah study **will add** years to his life, **and he who does not add [mosif] will be gathered [ye'asef]**. The Gemara asks: **What is** the meaning of the phrase: **He will be gathered?** **Rav Yosef said:** It means that **his mother will bury him**, as he will be gathered to his grave (see Genesis 49:33).

What themes emerge from the reasons for the day?

- Tribes to marry each other
- Binyamin could marry us
- The desert group stopped dying
- Hoshea allowed Jews to come to the Beit Hamikdash
- The dead of Beitar were buried
- They didn't cut the wood anymore, nights are longer, more torah

Categories

Love- togetherness-Shechina

Tribes to marry each other

Binyamin could marry us

Hoshea allowed Jews to come to the Beit Hamikdash

Stopped mourning, post Tisha B'av..

The desert group stopped dying

The dead of Beitar were buried

More torah, more Shechina-Mikdash

More unity, more shechina-Mikdash

More simcha, less aveilut, more Shechina-Mikdash

They didn't cut the wood anymore, nights are longer, more torah

Ben Yehoyada, Rav Yosef Chaim of Baghdad

ובאמת זהו הטעם העקרי של יום זה לכולי עלמא ושאר אמוראי כל אחד בא להוסיף מעלה יתירה לאותו יום לומר ראוי יום זה לעורר בו שמחת הנשואין מפני שזכה למעלה זו ולמעלה זו גם כן אך כולהו מודו לטעם זה דאמר שמואל שהוא משום דהותרו בו שבטים לישא כל אחד ואחד מכל שבט שיבחר.

תדע שהרי רב מתנה אמר משום הרוגי ביתר ובאמת הרוגי ביתר היו אחר חרבן בית שני דלא הוה מלך וכהן גדול וסגן אך ודאי גם הוא יודה דהטעם העיקרי כמו שאמר שמואל ורק בא למצוא מעלה יתירה לאותו היום ולומר כי הוא יום זכאי שגם אחר החרבן זכה למעלה של זכות זה שנעשה בו להרוגי ביתר

[שְׁנֵיתֵנוּ לְקַבְּוּרָה] על כן ראוי הוא לעשות בו התעוררות השמחה דמגלגלין זכות ליום זכאי.

Zohar Teruma

בט"ו באב היא (המלכות) עומדת בשמחה על בנות ישראל,

Peri Tzadik

אבל הנראה משטחיות המשנה שביום חתונתו חוזר על יום הכפורים, וביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש דלעתיד יהיה ביום ט"ו באב, ומצינו סמיכות לזה בפסיקתא, דאיתא שם מפני שבית הקדש הראשון נחרב במזל אריה, זה אב, ועל ידי אריה זה נבוכדנצר, אף בית המקדש לעתיד לבא יבא אריה זה הקב"ה, ויבנה את בית המקדש במזל אריה זה אב, ובודאי המכוון על ט"ו באב... (שם ב)

ibid.

אבל היכן מצינו רמז בתורה לזה שנקרא ט"ו באב יום טוב. נראה לי שהוא ממה נאמר סוף שופטים "הנה חג ה' בשילו מימים ימימה" וגו', ולא פירש איזה חג מימים ימימה. והרד"ק פירש על יום הכפורים, שבו נזכר במשנה "ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים". אבל היכן מצינו שיהיה נקרא יום הכפורים חג, אבל נקרא רק מקרא קודש, דחג לשון שמחה בכל מקום, וכמו שאמרו בחגיגה י' חוגו חגא, פירש רש"י להרבות שמחה, ובתוספות יש שמפרשים מלשון רקידה... ודוחק לומר שמרמז על יום הכפורים. לכן נראה דחג ה' בשלו מכוון על ט"ו באב, דכל החגים לא נקראו חג ה'... ורק מצינו אצל אהרן שאמר "חג לה' מחר" על י"ז בתמוז, שאז נשלם המ' יום ראשונים שהיה משה רבינו בהר, ולולי הקלקול היה אז חג לה', שאז היה צריך להיות יום שמחת לבו של הקב"ה כמו במתן תורה, וכמו שנאמר במצרים "שלח את עמי ויחוגו לי במדבר", ולא מצינו שעשו ישראל חג במדבר... אך אחר הקלקול נדרש על יום הכפורים, שהוא יום שניתנו בו לוחות אחרונות, הפסוק ביום חתונתו, דלא היה חרות ונחקק כל כך בלוחות האחרונות, וביום שמחת לבו נדרש על בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו, שרק אז יתוקן הכל... ונראה דחג ה' קאי על ט' באב, דבזמן הבית היה חג, וכמו שנאמר "והפכתי חגיכם לאבל", ואיזה חג נהפך לאבל, רק קאי על תשעה באב, שבזמן הבית היה חג... ונראה שהיה החג ז' ימים מט' באב עד ט"ו באב. ויש לומר שזה שלמדו במועד קטן כ' לאבילות ז', דכתיב והפכתי חגיכם לאבל, מה חג ז' אף אבילות ז', ובירושלמי דייק אימא ח' כמו ימי החג, ומשני שמיני רגל בפני עצמו, ויש לומר שלמדו ממה שהיה להם ט' באב לחג ז' ימים בזמן הבית.

ibid.

להבין מה ענין היום טוב של ט"ו באב לעשות בו **סעודה של משתה ושמחה**, מאיזה טעם הוא סעודת מצוה, **אין טעם מספיק לעשות עתה על מה שיהיה בו בנין בית המקדש**, כי כל המועדים על שם המאורע בו מכבר, על ידי זה נשאר רושם והשראת קדושה באותו זמן. ויש לומר הרמז על פי הגמרא סוף תענית על ט"ו באב, **מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף, ופירש רש"י דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים**. וענין הוספה זו על התרבות תורה שבעל פה, שהיא דייקא נתרבה אחר החורבן בחשכות הגדול, ועל ידי זה נזכה לאור הגדול של בנין בית המקדש במהרה בימינו... ועל פי דברינו הנ"ל יובן שביום הזה מתנוצץ התיקון של הפגמים מה שעל ידי זה חרב הבית, ועל ידי התיקון של הפגמים נזכה לבנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו באותו יום... (שם ג)

הג"ר דוד טעביל זצוקלה"ה ממינסק

כי כל זמן שלא הותרו השבטים לבוא זה בזה, או כל זמן שלא הותר שבט בנימין לבוא בקהל, לא הייתה ביניהם ההתאחדות בשלמות, ולא זכו להשראת השכינה בשלמות. וביום שהותרו לבוא זה בזה, וכן שהותר שבט בנימין לבוא בקהל, חזרה ונשלמה ההתאחדות, ושוב היו מוכנים שישכין ה' שכינתו בקרבם כמאז